

S.P.D.T.

9. OBČNI ZBOR desetletja 1960
1961

Dodeljene nagrade natečaja SPDT «PLANINE v besedi in sliki»

Slovensko planinsko društvo v Trstu je razpisalo ob 20-letnici obnove društva literarni, filmski in fotografski natečaj pod naslovom «Planine v besedi in sliki». Za to določene tri komisije so dela pregledale na posebnih sestankih. Določeni sta bili dve nagradi za literarni natečaj, za filmski in fotografski pa po ena nagrada.

Komisijo za literarne prispevke so sestavljali profesorji Andrej Budal, Martin Jevnikar, Pavle Menkū in Josip Tavčar, ki so prisodili

I. nagrado IGORJU TUTI

za prispevek «Ite missa est» s sledečo utemeljitvijo: Sestavek nas poetično pripelje v skrivnostno sfero podzavesti, v kateri sta človek in gora dva aspekta večnega simbola ali želje po samouničenju preko ponosnega častihlepja. Gorski motiv je lepo vključen v celotno dogajanje. Zato je planinska retorika popolnoma odpadla. Prijem je precej sodoben, jezik in slog sta dovolj kultivirana.

Nadalje so podelili

II. nagrado MARKU KRAVOSU

za štiri pesmi z naslovi «Kraški večer», «Gora», «V snegu», «Skozi gozd» in utemeljili svojo odločitev: V pesmih je razmerje med tradicionalnimi in modernimi prvini uravnovešeno. Navdih je pristen, zanesljiv in poln vedrine.

O filmih so odločali Aljoša Žerjal, Milko Bambič in Stefan Bra-tož. Nagrado so podelili Goričanu

prof. SILVIJU REBCU

za film «Dvajsetletnica SPD Gorica», ki je barvno in tehnično zelo dobro izvršen. Začenja pa se z nekoliko prepočasnim ritmom; sicer ga poživljajo zelo dobri posnetki oseb. — Pohvaliti je treba tudi film Draga Pahorja z naslovom «Prekmurske podobe», ki je tehnično in vsebinsko odlično izveden, ne ustreza pa namenu natečaja.

Za fotografije so Egon Piščanc, Mario Magajna in Marko Lah podelili nagrado

dr. RAFKU DOLHARJU

za sliko «Megla», ki je tehnično dovršena.

Na slavnostni akademiji za 20-letnico obnove SPDT, ki bo v Kulturnem domu dne 25. novembra 1966, bo podelitev nagrad, kateri bo sledilo branje oziroma predvajanje nagrajenih del.

1961 Občni zbor SPDT 18/11/66 Izvolitev novega odbora

V Gregorčičevi dvorani je bil sinoči občni zbor Slovenskega planinskega društva v Trstu. Po pozdravnem govoru predsednika prof. Jelinciča je podal poročilo tajnik tov. Mario Gec, za njim pa še blagajnik tov. Alojz Bucik.

Cepprav je iz obeh poročil izhajalo, da se planinsko društvo bori z nemajhnimi težavami, ki ovirajo njegov sirs razvoj, je vendar bilo slišati nekatere razveseljive podatke.

Predvsem smo z veseljem slišali, da je v tej organizaciji lepo število novih mladih članov. V preteklem letu so odborniki društva organizirali več daljših in krajših izletov po našem ozemlju in v planinske matične domovine, katerih

se je udeležilo lepo število članov. Po tajniškem poročilu so sledile volitve, pri katerih je glasovalo 41 prisotnih članov.

Za predsednika je bil izvoljen prof. Zorko Jelincič, za njim pa bodo sodelovali odborniki dr. Mašera, Grmek, Višnjevec, Gec, Bratož, Petrovič, Ferovšek, Rudeš, Bucik in Vouk.

Na koncu se je novoizvoljeni predsednik zahvalil članom v imenu vsega odbora za zaupanje.

vzgojne pobude.

Bicer pa nikakor ni uместno prenehati s poskusi vedno zhova in na nove načine. Zato smo radi volje pristali na planinski sprehod na predlog Sportne zveze "Bor" pred nekaj tedni, kar je kar lepo uspelo. In kaže, da je bil naš večletni planinski pohod okrog Glinščice na Mali Fras, in spet na Jezero, Bazovico čez Ključ v Glinščico, preveč zahteven, in je končno zamrznil zaradi neprestanega deževja v primerni dobi, ter pozneje zaradi nezanimanja.

Vsekakor je, mislim, potrebno, da se nadaljuje z vsemi mogočimi poskusi za koordinacijo z drugimi sličnimi organizacijami, v pričakovanju, da bodo z večjo pripravljenostjo za sodelovanje, ~~z~~ ali izbiti tudi prispevek k lastnim dejavnostim, -kakor seveda predvsem s pozivom mladini, da se vsaj z malim odrekanjem prevelikim egoističnem udobnostim sama nekoliko potruđi, da v okvirju naše organizacije najde bolj lastno obliko približevanja k naravi s primernim sodelovanjem pri organizaciji planinstva, z izkoriščanjem možnosti, ki jih more ~~mu~~ nuditi planinska organizacija.

Več uspeha je bilo s planinsko propagando, s planinskimi predavanji, kjer smo našli, s primernimi pobudami, v prvi vrsti s predavanji, pospremljenimi s skioptičnimi ali filmskimi predvajanji, n. pr. o prvi slovenski himalajski odpravi na Trisule, po naših planinah, o planinskem rastlinju itd., na rastoče zanimanje. Povezovanje s planinsko državnostjo n. pr. z martinovanjem, pustnim časom, ~~raznovernjem~~ naše 15-letnice na Banosu, ki je zaradi dežja končala v jamah in muzejih pod njim, praznovanje obletnice planinskega lista "Coklje" itd., -se je tudi izkazalo za plodno. -Planinsko propagando smo nadaljevali s širjenjem Planinskega vestnika v enakem obsegu, -s povezovanjem z osrednjo planinsko organizacijo našega matičnega naroda, s planinsko zvezo Slovenije, s povezovanjem, ki smo ga včasih nekoliko zanemarili, a smo ga spet poživeli, n. pr. z obiskom predsedni skupščini v Novi Gorici, ali s stikom s Planinskim društvom -Matico v Ljubljani, zaradi planinskih predavanj, -ki smo jih radi posredovali tudi OPD-v Gorici. ~~naše~~ Bilo tudi v škodo naše lastne organizacije, in v škodo našega planinstva te stike zanemarjati, brez oziroma čisto na hvar.

za bratsko gostoljubnost slovenskih planin in planirskih postojank, na gosto posejanih po njih, med vsem matičnim narodom, pa sedaj že mnogo kje tudi v neposredni bližini obmejnega pasu ter planin, ki so naše prirodno planirsko zaledje, komaj se premaknemo z najbližnjega roba naše Kraške planote.

V tej zvezi je treba omeniti kakšno moralno obveznost, ki jo imamo - še neizpolnjeno. Mislim n.pr. našo pobudo za postavitvev sponinske plošče našemu staremu planincu, članu in javnemu delavcu, Barkovljanu Jožku Ščuku, ki je pred nekaj leti na še nepojasnen način pade-l pod stenami v Martuljku. Pridružil se nam je bilo tudi Prosvetno društvo v Barkovljah z že zbranim zneskom, -a na našo vlogo za privolitev za postavitvev plošče na PZ-S, ni bilo odgovora. Mar je tudi posledica premajhnih stikov, da je pobuda ostala na tej točki. Ta kot še kaka druga nezadostna povezanost s planinskimi organizacijami, je pogrešek, ki ga bo treba popravljati za potrebno poživitev in premagovanje nezanimanj za sodelovanje, ki ima za posledico samo hiranje planinskih pobud.

Naj končam s temi pripombami, ki jih boste upami v diskusiji še razširili iz lastnih vidikov, ter s pozivom za čim tesnejše sodelovanje poedincev z društvom, odborom, za vedno nove plodne pobude v korist razvoja našega planinstva.

P o r o č i l o

Slovenskega planinskega društva v Trstu za dvoletje 1960/61.
o svojem delu.

Ogromno največji del prizadevanj je šel za organizacijo planinskega izletništva. Bilo je tudi potrebno za to, eno najosnovnejših dejavnosti, ki je bilo na robu propada tudi še nekaj let po postavitvi nove državne meje, ki je po l. 1954. Trst odtrgala od svojega prirodnega planinskega zaledja. Najprej se je posrečilo vzbuditi zanimanje za izlete v manjših skupinah - pravzaprav še bolj v okrilju Slov. fotokluba - ki so s poedinimi avtomobili, last članov, šli spet na izlete, po uvedbi obmejne propustnice. Kasneje smo uspeli spet zbrati izletnike za cele avtobuse. Končno smo uspeli kolikor toliko izkoristiti proste čase planincev za izlete, ter odpreti pot v nove zanimive, in dotlej nedosegljive - vsaj za širši obisk - kraje Slovenije. Žal da smo morali ugotoviti, da bolj naporni planinski izleti ne pritegujejo več zanimanja, zato po silah lezemo na črto manj zahtevnih, napol turističnih izletov, z možnostjo tudi dopolnilnih planinskih izletov, ki se jih končno le udeležuje precejšnje število udeležencev. Ker na srečo postajajo navadni turistični izleti vedno bolj področje zaključenih prosvetnih, sindikalnih skupnosti, je naša vloga seveda pionirska, seveda z nalogo, da se prehaja vedno na nova področja, s planinskim ciljem seveda.

V zadnjih dveh letih smo v glavnem uspeli prirediti načrtni en izlet mesečno z avtobusom (toliko je prilično mogoče pri sedanjih ekonomskih prilikah članov in prijateljev) v Slovenijo, - z nekimi ugodnostmi, ki jih moremo nuditi, - poleti celo več: do Pohorja in Logarske doline, na Dolenjsko, Gorenjsko, na Cerkljansko - v Baške hribe, v gornje soške planine, na kraške planote Čavna - Nanosa, Snežnika do bližnje goriško-komenske. Seveda pri tem niso računani nešteti izleti manjših planinskih skupin s skupinami ali poedinimi avtomobili ali avtobusi do pod gore, kjer zaradi povezave s Planinsko zvezo Slovenije, moremo nuditi neke ugodnosti v planinskih zavetiščih.

Z mladino smo le delno uspeli, le bolj s skupinami pri izletništvu ker se je plezalni težaj končno omejil le na par mladeničev. Smučarstva se nismo lotili z novimi pobudami, da ne bi konkurenčno slabili "Borove" iniciative, in smo z njimi raje sodelovali, kot tudi n. pr. pri planinskem pohodu od Bazi vice na Štadion itd.

Prilično uspešno je bilo planinsko propagandno delo s pozimi me

različni planinski predavanja s projekcijami filmov in fotografijami, tudi

~~domaćimi~~ predavatelji ali z bolj izbranimi iz Slovenije, kot n. pr. o himalaj-
ski slovenski odpravi, po jugoslovanski domovini, po Alpah in po svetu, o planir-
nem rastlinstvu itd. Z gojitvijo družabnosti: z martinovanjem, pustovanjem, v zve-
i z raznimi obletnicami, lista "Coklje", 15-letnice obnovitve društva itd. je
sledovalo isti cilj. Stalno je širjenje planinske literature: 60 številka Pla-
inskega vestnika, raznih planinskih publikacij....

Razne pobude so seveda tudi odpadle, neuspele ali kot konkurenčno neu-
estne, druge odložene itd.

Vsekakor smo uspeli stalno zadržati in na novo priključiti precejšnjo
družbo več stotin ljubiteljev narave in planin, članov in prijateljev ter dru-
ginskih članov, ki čutijo kot svojo družbeno potrebo se z nami shajati.

Redne tedenske odborove seje, na lastnem društvenem sedežu, so omogoč-
le to redno delo, h kateremu smo po rednem občnem zboru pred mesecem dni pri-
tegnili spet novih mladincev.

Trst, dne 6. januarja 1962.

tojnič *Maris Jec*